Ochii văd doar ceea ce mintea este pregătită să înțeleagă

On Septembrie 22, 2021

Când faci o alegere, fă-o în așa fel încât să împaci mintea cu sufletul, rațiunea cu înțelepciunea, spre regăsirea căii spre adevăratul tău SINE.

Iau masa cu prietenii înainte de mult așteptatul semimaraton montan care va avea loc mâine. Am gătit, am desfăcut sticla de vin, am savurat împreună o masă pe cinste. Vinul și-a făcut efectul, sunt vesel și lucid, după cum se vede. Mâine, deșteptarea la ora 7. Bineînțeles, până la ora 24:00 vom juca Catan.

Dar în timp ce toți așteaptă ziua de mâine, și în timp ce ziua de mâine se lasă așteptată, nimeni nu acordă atenție descoperii care stârnește atenția unei singure persoane: Myself. Toți așteaptă o luptă, o formă motivațională a afirmării de sine, o competiție care mie însă nu îmi mai stârnește nici urmă de interes. Concentrarea mea asupra obținerii unui loc pe podium, fapt adiacent unui întreg care mă face să fiu puternic și să reușesc ceea ce îmi propun, trece pe locul doi atunci când la orizont nu se întrevede împăcarea sufletului cu mintea, împăcarea cu focul gloriei, cu pornirea spre maturizare, făcând acordul între ele.

Așadar, alături de prietenii mei am descoperit un sens al vieții, mai profund, nu acela de învingător, ci acela de "minunată împlinire", acea mulțumire pe care o simți când ești profund conectat la niște minți care în ciuda oricărui calcul pragmatic știu să păstreze coeziunea unui întreg deja existent și îl individualizează față de alte grupuri. Bucuria pe care o simt fiindcă nu am ratat șansa să vorbesc lucruri interesante cu prietenii mei, este enormă.

Leadership: Poți să-ți împaci sufletul cu posibilitatea unei experiențe motrice insuficiente, fără să simți retrospectiv dezamăgirea de a fi obținut un succes trecător?

În acea seară liniștită alături de prietenii mei, dinainte de ziua concursului, am reflectat mai bine la diferența dintre un timp al emoției și al performanțelor, și un timp al transformării care vine dinlăuntrul ființei mele. La mijloc era acea trăire sărbătorească a unei sociabilități oneste, vioaie, flexibile, acea trăire a unei fericiri simple, odihnitoare, care întregește conștiința unui nou început de drum.

Alergatul nu este povestea destinului meu, nu este efectul unui destin predeterminat, ci doar o pasiune care accentuează sentimente ce încălzesc sufletul și dau puteri noi. Mă gândesc că pornirea spre un destin mai bun nu trebuie să fie deturnată de o pasiune de moment care pe termen lung nu duce nicăieri, cel puțin din punct de vedere al unui sens durabil al vieții care deschide nenumărate posibilități. Chiar și pornirea spre o grabă în gânduri poate fi dezavantajul ideii de destin individual care nu face corp comun cu destinul altora.

Nu-i așa? Greu este să împaci sufletul cu mintea, iluziile cu realitatea, destinul cu propria conștiință. Şi, mai mult de atât, cred că este imposibil să iei decizii bune când ai așteptări nerealiste. Cred că felul în care trăiești în corpul tău, felul cum îți împaci sufletul cu lumea sunt lucruri care te recomandă, mult mai mult decât un titlu câștigat în virtutea unui cadru competițional ce dorește să atingă reperele unui succes trecător.

Leadership: Cum definești timpul devenirii pe care îl parcurge ființa ta, în sensul unui traseu individual al sinelui care se lărgește spre o cuprindere mai largă?

Relevant aici este faptul că am descoperit la un pahar de vin o misiune practic imposibilă.

Este echivalentul descoperirii pe care Alphonse Bertillon, ajutor de grefier la prefectura poliției din Paris, o făcea prin 1880. Fotografierea din profil și din față a tuturor oamenilor, pentru a crea pentru fiecare o identitate unică.

Mi-am permis să cred că un pahar de vin (Busuioacă de Bohotin) servit alături de prieteni este ca un fel de fotografie de neuitat. În timpul cursei de mâine, ne vom revedea. Nu ne vom întrece. Şi cred că acum, după masă, am câștigat deja prima bătălie.

Nu voi mai urmări cu interes experiențele altora pe munte, nici măcar a mea. Alergatul este o provocare, o fotografie care generează dinamism, tensiune. Și, ca un adept al gândirii exacte, nu voi întrebuința nici lupa, nici vreun reactiv chimic pentru a judeca urmele de pași ale celor din jurul meu.

Voi face altceva. Spre uimirea celorlalți, voi încerca să nu stârnesc mâine, la concurs, niciun interes. Prietenii mei vor rămâne fără răspuns. Voi fi un hoț: voi da înapoi ceea ce sunt dator să dau. Cu toate imperfecțiunile mele, voi da înapoi din experiența acumulată, căci nici eu nu m-am născut învățat.

Iar experiența mea în running este o mare descoperire: întotdeauna un om care se compară cu ceilalți este un om care se confruntă cu sine însuși, fără să se poată opri din ceea ce face. El nu mai este un om liber, este prizonierul ambiției de a fi deasupra tuturor.

Așadar, voi da înapoi din ceea ce fac cu drag. Voi da înapoi ceea ce trece, ceea ce este de drept al meu, ceea ce mi s-a oferit prin natura circumstanțelor: voi renunța la dorința de a fi învingător. Ceea ce va rămâne este experiența trăită, prietenia dintre alergători.

În consecință, timpul devenirii pe care îl va parcurge mâine ființa mea s-ar putea defini ca o înlănțuire de secvențe unitare, o înlănțuire de mici schițe cu decoruri, pe care le voi putea admira retrospectiv ca pe o poveste a maturizării depline, a asumării prezentului și a descoperirii sinelui.

Un descoperitor este un om care capturează cu privirea o imagine șlefuită de suflet: clipa când îi pune pe ceilalți pe primul plan, fără să își reamintească că este un om puternic, mai mult și mai puternic decât toți.

Ochii văd doar ceea ce mintea este pregătită să înțeleagă atunci când lucrurile importante la care îți concentrezi atenția sunt trecute prin filtrul lucidității și al maturității, odată cu înfrânarea ambiției de a-ți depăși limitele și de a te vedea învingător.

Adevăratul învingător este alergătorul care a înțeles că ceea ce contează cel mai mult la un concurs este să fii împăcat cu tine însuți, să simți că ești alături de toți ceilalți, decât să fii în centrul atenției lor.

Source: https://neculaifantanaru.com/ochii-vad-doar-ceea-ce-mintea-este-pregatita-sa-inteleaga.htm